

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 2000

N:o 81—85

SISÄLLYS

N:o	Sivu
81 Asetus kansainvälisen henkilövaihdon keskuksesta	259
82 Sisäasiainministeriön päätös suojelupoliisin ennalta estävässä turvallisuustyössä noudatettavista yleisistä perusteista	261
83 Valtiovarainministeriön päätös yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteista	264
84 Maa- ja metsätalousministeriön päätös eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	265
85 Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus rehun lisäaineista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	269

N:o 81

Asetus

kansainvälisen henkilövaihdon keskuksesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä helmikuuta 2000

Opetusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn kulttuuriministerin esittelystä säädetään kansainvälisen henkilövaihdon keskuksesta annetun lain (238/1991) 3, 4 ja 7 §:n nojalla:

Tehtävät

1 §

Kansainvälisen henkilövaihdon keskuksen tehtävänä on sen lisäksi, mitä kansainvälisen henkilövaihdon keskuksesta annetun lain (238/1991) 2 §:ssä säädetään, huolehtia niistä muista tehtävistä, jotka opetusministeriö sille erikseen määrää.

Keskus toimii yhteistyössä sen tehtäviin liittyvää toimintaa hoitavien ja rahoittavien suomalaisten, ulkomaisten ja kansainvälisten viranomaisten, oppilaitosten, järjestöjen ja muiden yhteisöjen kanssa.

Johtokunta

2 §

Keskuksen johtokunnassa on kuusi jäsentä. Opetusministeriö määrää johtokuntaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan ja kolme muuta jäsentä sekä näille henkilökoh-

taiset varajäsenet. Yhtenä jäsenenä on keskuksen johtaja. Keskuksen henkilökunta valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan keskuudesta yhden jäsenen ja varajäsenen. Johtokunta valitsee keskuudesta varapuheenjohtajan.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun kokouksen puheenjohtaja ja vähintään kolme muuta jäsentä on läsnä. Johtokunnan kokouksessa asiat päätetään yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Äänen mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

3 §

Johtokunnan tehtävänä on:

- 1) ohjata ja valvoa keskuksen toimintaa;
- 2) hyväksyä keskuksen toimintaa ja taloutta koskevat suunnitelmat, talousarvioehdotus ja toimintakertomus;
- 3) hyväksyä keskuksen työjärjestys; sekä
- 4) käsitellä muut keskuksen kannalta merkittävät asiat.

Neuvottelukunta

4 §

Keskuksen neuvottelukunnan määrää opetusministeriö kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Neuvottelukuntaan kuuluu puheenjohtaja ja enintään 15 muuta jäsentä. Jäsenten tulee edustaa keskuksen toiminnan kannalta keskeisiä tahoja.

5 §

Neuvottelukunnan tehtävänä on:

- 1) edistää yhteistyötä keskuksen ja sen keskeisten sidos- ja asiakasryhmien välillä;
- 2) seurata kansainvälisen henkilövaihdon ja muiden keskuksen toimialaan kuuluvien asioiden kehitystä; sekä
- 3) tehdä esityksiä keskuksen ja sen toiminnan kehittämiseksi.

Johtaja

6 §

Keskuksella on johtaja, jonka kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys kansainvälisiin asioihin sekä käytännössä osoitettu johtamistaito.

Johtajan sijaisen määrää johtokunta.

7 §

Johtajan tehtävänä on johtaa ja kehittää keskuksen toimintaa sekä huolehtia johtokunnalle esiteltävien asioiden valmistelusta ja johtokunnan päätösten toimeenpanosta.

Asioiden käsittely ja ratkaiseminen

8 §

Johtaja ratkaisee keskukselle kuuluvat

Helsingissä 4 päivänä helmikuuta 2000

asiat, joita ei ratkaista johtokunnassa tai joita ei työjärjestyksessä ole siirretty muun virkamiehen ratkaistaviksi.

Johtaja voi ottaa ratkaistavakseen asian, jonka muu virkamies työjärjestyksen mukaan saa ratkaista.

Henkilöstön nimittäminen ja ottaminen sekä virkavapauden myöntäminen

9 §

Keskuksen johtajan nimittää opetusministeriö johtokunnan annettua asiasta lausuntonsa. Johtajan nimittämisestä määräaikaan virkasuhteeseen valtion virkamieslain (750/1994) 9 §:n 1 momentin nojalla päättää opetusministeriö.

Keskuksen muun henkilökunnan nimittää tai ottaa johtaja, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

10 §

Virkavapauden keskuksen johtajalle myöntää opetusministeriö. Virkavapauden muulle kuin johtajalle myöntää keskus sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään.

Voimaantulo

11 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Tällä asetuksella kumotaan kansainvälisen henkilövaihdon keskukselta 1 päivänä helmikuuta 1991 annettu asetus (239/1991) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

N:o 82

Sisäasiainministeriön päätös**suojelupoliisin ennalta estävässä turvallisuustyössä noudatettavista yleisistä perusteista**

Annettu Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2000

Sisäasiainministeriö on poliisin hallinnosta annetun lain (110/1992) 10 §:n ja poliisin hallinnosta annetun asetuksen (158/1996) 8 §:n (muutettu 183/1998) sekä poliisin henkilörekistereistä annetun asetuksen (1116/1995) 9 §:n (muutettu 1144/1998) nojalla päättänyt, että suojelupoliisin on suorittaessaan sille edellä mainittujen säännöksiin perusteella annettuja tehtäviä noudatettava seuraavia yleisiä perusteita:

Yleisiä määräyksiä

1 §

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) ennalta estävällä turvallisuustyöllä niitä ennalta estäviä toimenpiteitä, joihin suojelupoliisin tulee toimialallaan ryhtyä valtion turvallisuuden ylläpitämiseksi tai siihen kohdistuvien loukkausten estämiseksi;

2) valtion turvallisuutta vaarantavalla toiminnalla tekoja, joilla pyritään luvattomasti ja maalle vahinkoa aiheuttaen hankkimaan Suomen keskeisten oikeuksien tai etujen vuoksi salassa pidettäviä tai rajoitetun henkilöpiiriin tietoon tarkoitettuja tietoja; ja

3) asiakirjalla kirjallista tai kuvallista esitystä sekä teknisin apuvälinein käytettäväksi valmistettua tallennetta.

Yleiset tavoitteet

2 §

Ennalta estävän turvallisuustyön yleisenä tavoitteena on:

1) ylläpitää ja edistää viranomaisten ja yhteisöjen asenteellista valmiutta valtion kokonaisedun kannalta tärkeissä turvallisuuskysymyksissä; ja

2) myötävaikuttaa aktiivisen ja suunnitelmallisen turvallisuustyön tehostumiseen viranomaisten ja yhteisöjen piirissä.

Turvallisuustyön muodot

3 §

Ennalta estävä turvallisuustyö käsittää ohjaus- ja neuvontatoiminnan sekä henkilöitä koskevien tietojen eli luotettavuuslausuntojen luovuttamisen.

4 §

Ohjaus- ja neuvontatoiminta käsittää:

1) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on edistää valtion ulkoista tai sisäistä turvallisuutta vaarantavien ilmiöiden tai toimintamuotojen tuntemusta (yleinen turvallisuusvaalitus);

2) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on avustaa viranomaisia ja yhteisöjä valtion turvallisuuden tai yleisten taikka kansantaloudellisten etujen kannalta merkittävän turvallisuustyön suunnittelussa, toteuttamisessa, valvonnassa ja kehittämisessä (erityinen asiantuntija-apu);

3) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää salaisiin tai muutoin valtion turvallisuuden tai yleisten taikka kansantaloudellisten etujen kannalta merkittäviin asiakirjoihin sisältyvien tietojen joutuminen asiattomien haltuun (asiakirjaturvallisuus); sekä

4) toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää asiattomilta pääsy tiloihin tai alueille, joissa säilytetään edellä kohdassa 3 tarkoitettuja

tuja asiakirjoja tai joissa harjoitetaan valtion turvallisuuden tai yleisten taikka kansantaloudellisten etujen kannalta merkittävää toimintaa (toimitilaturvallisuus).

5 §

Luotettavuuslausuntojen antaminen käsittää sellaisten poliisin hallussa olevien tietojen antamisen, joilla on valtion turvallisuuden taikka huomattavien yleisten etujen taikka huomattavien yksityisten taloudellisten etujen kannalta merkitystä viranomaisten ja yhteisöjen arvioidessa henkilöiden luotettavuutta ja sopivuutta jäljempänä tässä päätöksessä määriteltyihin virkoihin ja tehtäviin sekä kohteisiin pääsyä (henkilöstöturvallisuus).

Turvallisuustyön soveltamisala

6 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettua ohjausta ja neuvontaa voidaan antaa viranomaisille ja yhteisöille, joiden toiminnan häiriöttömällä sujumisella on olennaista merkitystä Suomen poliittisten tai poliittisluonteisten suhteiden hoidon, maanpuolustuksen, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden, maan huomattavien yleisten etujen tai huomattavien yksityisten taloudellisten etujen kannalta ja joiden voidaan perustellusti olettaa joutuvan valtion turvallisuutta tai edellä mainittuja etuja vaarantavan toiminnan kohteeksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ohjaus ja neuvonta on, mikäli asianhaarat eivät anna aiheutta muuhun arviointiin, mahdollista erityisesti:

1) niiden viranomaisten osalta, jotka toimivat ulkoasiainhallinnon, puolustushallinnon, poliisitoimen, rajavartiolaitoksen, pelastushallinnon, tuomioistuinlaitoksen, tullilaitoksen, valtiontalouden hoidon, rakennustoimen, kaupan, teollisuuden, liikenteen sekä valtion turvallisuuden kannalta merkittävän tutkimustoiminnan alalla; ja

2) niiden yhteisöjen osalta, jotka harjoittavat maan virallisen kauppapolitiikan menestyksellisen hoitamisen kannalta tärkeää vientiä, erityisesti poikkeuksellisia oloja silmällä pitäen tärkeää tuontia tai sellaista tuotantoa tai tutkimusta, joka palvelee maanpuolustusta tai muutoin valtion turvallisuuden suojelemiseen liittyviä toimintoja tai jolla on huomattavaa kansantaloudellista merkitystä.

Erityisestä syystä voidaan ohjausta ja neuvontaa antaa valtion ulkoisen turvallisuuden

suojelemiseksi myös muille kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitetuille kansainväliseen yhteistyöhön osallistuville viranomaisille ja yhteisöille.

7 §

Erityisesti edellä 6 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuille viranomaisille ja yhteisöille voidaan ohjauksen ja neuvonnan lisäksi antaa pyydettyä poliisin henkilökisterilain 23 §:n tarkoittamia luotettavuuslausuntoja seuraavissa tapauksissa:

1) valtion virkamieslain (750/1994) 7 §:ssä tarkoitettua virkaa hakeneen tai sanotunlaiseen virkaan nimitetyn henkilön luotettavuudesta

2) henkilön luotettavuudesta tehtävään, johon liittyy pääsy valtiosalaisuuksiin taikka sellaisiin yrityssalaisuuksiin tai tietoihin, joiden luvattomasta ilmaisemisesta voisi aiheutua vaaraa valtion turvallisuudelle taikka huomattavalle yleiselle edulle tai huomattavalle yksityiselle taloudelliselle edulle; taikka

3) henkilön luotettavuudesta päästä kohteeseen, jolla on merkitystä valtion turvallisuudelle taikka huomattavalle yleiselle edulle tai huomattavalle yksityiselle taloudelliselle edulle.

Luotettavuuslausuntoja annettaessa on otettava erityisesti huomioon viran tai tehtävän organisatorinen asema, sen vaatima koulutus ja toimenkuva sekä valtion turvallisuus-edut.

8 §

Suojelupoliisilla on oikeus luovuttaa Euroopan poliisivirastolle, Euroopan Unionin toimielimille ja Euroopan yhteisöjen virastoille ja laitoksille luotettavuuslausuntoja noudattaen soveltuvien osin, mitä poliisin henkilökisterilain 23 §:n 1 momentin 2 kohdassa säädetään lausunnon antamisen edellytyksistä ja saman pykälän 2—4 momentissa lausunnon antamisessa noudatettavasta menettelystä.

Muusta tietojen ja lausuntojen luovuttamisesta ulkomaille on säädetty erikseen.

Turvallisuustyössä noudatettava menettely

9 §

Luotettavuuslausuntoa on pyydettyä suojelupoliisilta. Pyyntöön yhteydessä asianomaisen viranomaisen tai yhteisön on esitettävä selvitykset, joiden perusteella suojelu-

poliisi voi ratkaista, ovatko edellytykset lausunnon antamiseen olemassa.

Viranomaisen tai yhteisön, joka pyytää luotettavuuslausuntoa, on lisäksi toimitettava suojelupoliisille virkaa tai tehtävää taikka pääsyä kohteeseen hakeneen henkilön itsensä antamat asian ratkaisemiseen tarvittavat oleelliset tiedot sekä suostumus tietojen tarkistamiseen.

Henkilöllä on oikeus saada tieto luotettavuuslausunnon pyytäjältä siitä, onko hänestä tarkoitus pyytää tai pyydetty suojelupoliisilta lausuntoa. Pyydettyä luotettavuuslausuntoa tämän päätöksen 7 §:ssä määriteltyihin tehtäviin sekä pääsystä samassa pykälässä määriteltyihin kohteisiin sekä muihin kuin valtion virkamieslain 7 §:ssä mainittuihin virkoihin, lausunnon pyytäjän on ilmoitettava asianomaiselle lausunnon pyytämisestä ellei tästä aiheudu ilmeistä vaaraa valtion turvallisuudelle.

10 §

Pyyntö on virkaa tai tehtävää täytettäessä rajoitettava koskemaan vain sellaista henkilöä, jonka voidaan olettaa perustellusti tulevan nimitetyksi virkaan tai tehtävään.

11 §

Asian käsittelystä ja ratkaisemisesta suojelupoliisissa on voimassa, mitä siitä on määrätty suojelupoliisin ohjesäännössä.

12 §

Antaessaan luotettavuuslausuntoa suojelupoliisiin tulee ottaa huomioon mitä 5 §:ssä on määrätty sekä kiinnittää erityistä huomiota siihen, että tiedot ovat oikeita ja luotettavia. Antaessaan lausuntoa suojelupoliisilla on oikeus käyttää poliisin henkilökisterien tietoja tarpeellisessa laajuudessa. Lausuntoa annettaessa ei saa kuitenkaan käyttää epäiltyjen tietojärjestelmän tietoja tai poliisin henkilökisterilain 8 §:ssä tarkoitetuissa rekistereissä olevia saman lain 10 §:ssä tarkoi-

tettuja tietoja eikä asetuksella myöhemmin voimaansaatettavassa poliisin henkilökistereistä annetun lain muuttamisesta annetussa laissa (658/1998) tarkoitettuja Schengenin tietojärjestelmän keskustietokannan tietoja ja kansallisen Schengen-tietojärjestelmän tietoja.

13 §

Tämän päätöksen perusteella saatua luotettavuuslausuntoa saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, johon se on luovutettu. Tietoja ei saa luovuttaa edelleen. Lausunnon asianosaisjulkisuudesta on säädetty erikseen.

14 §

Luotettavuuslausunnot on poistettava suojelupoliisin toiminnallisesta tietojärjestelmästä 10 vuoden kuluttua niiden antamisesta.

Täydentäviä määräyksiä

15 §

Suojelupoliisin on vuosittain maaliskuun loppuun mennessä annettava sisäasiainministeriölle selostus, joka sisältää tiedot tämän päätöksen soveltamisesta ja ennalta estävän turvallisuustyön alueella havaituista epäkohdista.

16 §

Mitä tässä päätöksessä on määrätty ennalta estävän turvallisuustyön soveltamisesta viranomaisiin, koskee soveltuvin osin myös eduskunnan, tasavallan presidentin ja eduskunnan oikeusasiamiehen kansliaa sekä valtioneuvoston oikeuskanslerin virastoa.

17 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 2000.

Tällä päätöksellä kumotaan sisäasiainministeriön 18 päivänä tammikuuta 1995 antama päätös nro 247/95.

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2000

Sisäasiainministeri *Kari Häkämies*

Poliisiylijohtaja Reijo Naulapää

N:o 83

Valtiovarainministeriön päätös**yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 2000

Valtiovarainministeriö on 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 14 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien verovuosien 1999 ja 2000 yhteisöverojen tilityksissä sovellettavia verontilityslain 13 ja 30 §:n mukaisia alustavia jako-osuuksia laskettaessa noudatetaan tämän päätöksen määräyksiä.

2 §

Yritystoimintaerä

Verontilityslain 13 §:n mukaista yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien yritystoimintaerää laskettaessa näiden osuutena yhteisöverosta käytetään 9 681 589 946 markkaa.

Verotustietoina käytetään vuoden 1998 verotustietoja. Yhteisöjen toimipaikka-, henkilöstömäärä- ja konsernitietoina käytetään Tilastokeskuksen vuoden 1998 yritys- ja toimipaikkarekisterin tietoja. Konserniin kuuluviina pidetään edellä mainitussa rekisterissä olevia yhteisöjä, joiden välinen omistussuhde on vähintään 90 prosenttia.

Helsingissä 2 päivänä helmikuuta 2000

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

3 §

Metsäerä

Verontilityslain 13 §:n mukaista yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien metsäerää laskettaessa jaettavana määränä käytetään 769 751 990 markkaa.

Verotustietoina käytetään vuoden 1998 verotustietoja. Kunnittaisina kantorahatuloina käytetään Metsäntutkimuslaitoksen vuodelta 1998 laskemia kunnittaisia bruttokantorahatulotietoja. Luonnonsuojelualueilta saamatta jääneinä kantorahatuloina käytetään Metsähallituksen vuodelta 1998 asianomaisille metsämaille laskemaa metsän puhdasta tuottoa.

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 9 päivänä helmikuuta 2000. Tätä päätöstä sovelletaan ensimmäisen kerran helmikuussa 2000 tehtäviin yhteisöveron tilityksiin.

Tällä päätöksellä kumotaan yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien verovuoden 1999 alustavien yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteista 11 päivänä helmikuuta 1999 annettu valtiovarainministeriön päätös (164/1999).

Vanhempi finanssisihteeri Merja Taipalus

N:o 84

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä raja-
tarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö on
muuttanut eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä
rajatarkastuksista 29 päivänä kesäkuuta 1999 annetun maa- ja metsätalousministeriön pää-
töksen (785/1999) liitteet 1 ja 5 seuraavasti:

Tämä päätös tulee voimaan 9 päivänä helmikuuta 2000.

Helsingissä 3 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Eläinlääkintöylitarkastaja Hentriikka Kontio

**RAJANYLITYSPAIKAT JA RAJATARKASTUSASEMAT, ASEMIEN AUKIOLOAJAT
SEKÄ ASEMILLA TARKASTETTAVAT ELINTARVIKKEET JA MUUT TUOTTEET**

Rajanylityspaikkana toimiva tullitoimipaikka	Rajatarkastus- aseman sijaintikunta	Aukioloajat	Tarkastettavat elintarvikkeet ja muut tuotteet	ANIMO- koodi
Helsinki/ satama	Helsinki	8.00 — 17.00 ma—pe	Kaikki elintarvikkeet ja muut tuotteet	14.001.99
Helsinki-Vantaa/ lentoasema	Vantaa	8.00 — 17.00 ma—pe	Kaikki elintarvikkeet ja muut tuotteet	14.101.99
Kotka/satama	Kotka	8.00 — 17.00 ma—pe	Kaikki elintarvikkeet ja muut tuotteet	14.005.99
Hamina/satama	Hamina	8.00 — 17.00 ma—pe	Pakatut elintarvikkeet ja kaikki muut tuotteet	14.205.99
Vaalimaa/ maantie	Virolahti	8.00 — 17.00 ma—pe	Kaikki elintarvikkeet ja muut tuotteet	14.105.99
Vaasa/satama	Vaasa	8.00 — 17.00 ma—pe	Eläimistä saatavat rehut irtotavarana	14.010.99
Raja-Jooseppi/ maantie	Inari	8.00 — 17.00 ma—pe	Kaikki elintarvikkeet ja muut tuotteet	14.112.99

KOLMANNESTA MAASTA SUOMEN KAUTTA TOISEEN JÄSENVALTIOON KULJETETTAVIEN TUONTIERIEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS

Tämä liite 5 koskee toiseen jäsenvaltioon tarkoitettuja tuontieriä, jotka tuodaan kolmannesta maasta yhteisön alueelle Suomen alueen kautta. Liitettä sovelletaan myös sellaisiin tuontieriin, jotka kolmannesta maasta tuotaessa pysähtyvät tai uudelleenlastataan Suomen alueella sijaitsevassa satamassa tai lentokentällä, josta tuontierä kuljetetaan edelleen toiseen Suomen alueella sijaitsevaan satamaan tai lentokentälle, jonka kautta varsinainen tuonti tapahtuu.

Sen estämättä, mitä jäljempänä määrätään, voi rajaeläinlääkäri aina tarpeelliseksi katsoessaan tehdä kolmannesta maasta Suomen kautta toiseen jäsenvaltioon kuljetettaville tuontierille liitteen 2 kohtien A, B ja C mukaisen asiakirjojen tarkastuksen, tunnistuksen ja fyysisen tarkastuksen.

Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä tarkastusten tiheydestä.

1. Kolmannesta maasta toiseen jäsenvaltioon Suomen kautta kuljetettaville tuontierille tehdään liitteen 2 kohtien A, B ja C mukainen asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus sillä rajatarkastusasemalla, jonka kautta tuontierä tuodaan Suomeen.

Jos nämä tarkastukset on tehty tuontierälle Suomessa sijaitsevalla rajatarkastusasemalla yhteisön lainsäädännön mukaisesti, ei tuontierälle tehdä enää määränpäänä olevassa jäsenvaltiossa eläinlääkinnällistä rajatarkastusta. Tällaista tuontierää ei myöskään tarvitse toimittaa määränpäänä olevaan jäsenvaltioon rajatarkastusaseman kautta.

2. Kuitenkaan kolmannesta maasta meritse tai lentoteitse tuotavalle tuontierälle, joka kuljetetaan määränpäänä olevaan toiseen jäsenvaltioon Suomessa sijaitsevassa välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen pysähdysten tai uudelleenlastauksen jälkeen, ei seuraavissa tapauksissa tehdä eläinlääkinnällistä rajatarkastusta kyseisessä välisatamassa tai -lentokentällä:

2.1. jos tuontierää ei välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen pysähdysten aikana lainkaan pureta laivasta tai lentokoneesta.

Tällöin maahantuojan ei tarvitse ilmoittaa tuontierästä välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalle.

2.2. jos tuontierää ei laivasta tai lentokoneesta toiseen tehdyn uudelleenlastauksen yhteydessä siirretä pois kyseisen välisataman tai -lentokentän tullialueelta eikä säilytysaika sataman tullialueella ylitä 7 vuorokautta eikä lentokentän tullialueella 12 tuntia.

Maahantuojan on ilmoitettava tällaisen tuontierän saapumisesta viimeistään tuontierän saapumishetkellä välisatamaan tai -lentokentälle toimittamalla asianomaiselle rajatarkastusasemalle täyttämänsä, liitteen 9 mukaisen rajatarkastustodistuksen ensimmäinen sivu. Todistus voidaan toimittaa rajatarkastusasemalle myös tietoliikennetekniikkaa käyttäen. Rajatarkastustodistuksessa vaadittujen tietojen lisäksi on maahantuojan liitettävä ilmoitukseensa seuraavat tiedot:

- a) tuontierän arvioitu saapumisaika;
- b) määränpäärajatarkastusasema;
- c) milloin tuontierä aiotaan lähettää eteenpäin välisatamasta tai -lentokentältä; ja tarvittaessa
- d) tuontierän aiottu sijoituspaikka välisataman tai -lentokentän tullialueella.

Rajaeläinlääkäri voi tarvittaessa tehdä tuontierälle liitteen 2 kohdan A mukaisen asiakirjojen tarkastuksen. Tämä asiakirjatarkastus voidaan tehdä myös tuontiasiakirjojen oikeaksi todistettujen jäljennösten perusteella.

3. Kuitenkin kolmannesta maasta meritse tai lentoteitse tuotaville tuontierille, jotka kuljetetaan määränpäänä olevaan jäsenvaltioon Suomessa sijaitsevassa välisatamassa tai -lentokentällä tapahtuneen uudelleenlastauksen jälkeen, tehdään kyseisen välisataman tai -lentokentän rajatarkastusasemalla vain liitteen 2 kohdan A mukainen asiakirjojen tar-

kastus, jos tällaista erää säilytetään satamassa kauemmin kuin 7 vuorokautta mutta kuitenkin enintään 20 vuorokautta tai lentokentällä kauemmin kuin 24 tuntia mutta kuitenkin enintään 48 tuntia ellei yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

Maahantuojan on ilmoitettava tuontierästä 50 §:n mukaisesti. Maahantuojan on lisäksi ilmoitettava, milloin tuontierä aiotaan lähettää eteenpäin välisatamasta tai -lentokentältä ja kyseisen kuljetusvälineen tunnistetiedot.

Tämä asiakirjatarkastus voidaan tehdä myös tuontiasiakirjojen oikeaksi todistettujen jäljennösten perusteella.

Kohdissa 2 ja 3 tarkoitetuille tuontierille tehdään liitteen 2 kohtien A, B ja C mukai-

nen asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus sen sataman tai lentokentän rajatarkastusasemalla, jonka kautta tuontierä tuodaan määränpäänä olevaan jäsenvaltioon. Jos kyseisessä satamassa tai lentokentällä ei ole rajatarkastusasemaa, tehdään tuontierälle asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus kuitenkin jo sen sataman tai lentokentän rajatarkastusasemalla, jossa tuontierä pysähtyi tai uudelleenlattiin ennen sen kuljettamista määränpäänä olevaan satamaan tai -lentokentälle.

Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa määräyksiä tuontierän uudelleenlastausta koskevista määräajoista ja tuontierästä ilmoittamisesta.

N:o 85

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
rehun lisäaineista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp rehun lisäaineista annetun MMMp:n muuttamisesta*	14/00	1.2.2000	7.2.2000

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös ovat saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisan-
katu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 5765 111.

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Kirsti Huovinen

* Neuvoston direktiivi 1999/20/EY; EYVL N:o L 80, 25.3.1999, s. 20

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 81—85, 1 1/2 arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2000

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904